

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 82/23

V Lucemburku dne 17. května 2023

Rozsudek Tribunálu ve věci T-321/20 | enercity v. Komise

Žaloba německého obecního podniku enercity proti rozhodnutí Komise, kterým se schvaluje nákup výrobních zařízení společnosti E.ON společností RWE, se odmítá jako nepřipustná

Tribunál vysvětluje v této souvislosti dosud neřešenou otázku důkazního břemene, pokud jde o zaslání dotazníku Komisi za účelem provedení jejího průzkumu trhu

V březnu 2018 společnosti založené podle německého práva RWE AG a E.ON oznámily, že zamýšlejí uskutečnit komplexní výměnu aktiv prostřednictvím tří operací spojení.

Prostřednictvím první operace RWE, která působí v celém dodavatelském řetězci dodávek energie v několika evropských zemích, zamýšlela získat výlučnou nebo společnou kontrolu nad některými výrobními zařízeními společnosti E.ON, která je dodavatelem elektřiny působícím v několika evropských zemích. Druhá operace spočívala v tom, že E.ON získá výlučnou kontrolu nad činnostmi distribuce a maloobchodního prodeje, jakož i nad některými výrobními zařízeními společnosti innogy SE, která je dceřinou společností společnosti RWE. Pokud jde o třetí operaci, ta stanovila, že RWE získá 16,67 % akcií společnosti E.ON.

Dne 24. července 2018 německý obecní podnik enercity AG, který vyrábí a dodává energii v Německu, oznámil Evropské komisi, že si přeje účastnit se řízení týkajícího se prvního a druhého spojení podniků, a tedy obdržet příslušné dokumenty.

Vzhledem k tomu, že první spojení bylo Komisi oznámeno dne 22. ledna 2019, Komise zejména provedla průzkum trhu a předala některým podnikům dotazník. Rozhodnutím ze dne 26. února 2019¹ (dále jen „napadené rozhodnutí“) Komise prohlásila toto spojení za slučitelné s vnitřním trhem.

Společnost enercity² podala proti tomuto rozhodnutí žalobu na neplatnost, kterou čtvrtý rozšířený senát Tribunálu odmítl jako nepřipustnou, jelikož obecní podnik není napadeným rozhodnutím osobně dotčen. Tribunál předtím, než dospěl k tomuto závěru, přezkoumal zejména dosud neřešenou otázku důkazního břemene týkající se zaslání dotazníku Komisi v rámci provedení jejího průzkumu trhu.

¹ Rozhodnutí Evropské komise C(2019) 1711 final ze dne 26. února 2019, kterým se spojení prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem a s Dohodou o EHP (věc M.8871 – RWE/E.ON Assets).

² Je třeba poznamenat, že proti tomuto rozhodnutí podalo dalších deset podniků rovněž žaloby na neplatnost. Všechny tyto žaloby byly buď odmítnuty jako nepřipustné, nebo zamítnuty ve věci samé. Viz soubor souvisejících věcí: rozsudky ze dne 17. května 2023, *EVH v. Komise*, [T-312/20](#), *Stadtwerke Leipzig v. Komise*, [T-313/20](#), *GWS Stadtwerke Hameln v. Komise*, [T-314/20](#), *TEAG v. Komise*, [T-315/20](#), *Naturstrom v. Komise*, [T-316/20](#), *EnergieVerbund Dresden v. Komise*, [T-317/20](#), *eins energie in sachsen v. Komise*, [T-318/20](#), *GGEW v. Komise*, [T-319/20](#), *Mainova v. Komise*, [T-320/20](#), a *Stadtwerke Frankfurt am Main Holding v. Komise*, [T-322/20](#).

Posouzení Tribunálu

Úvodem Tribunál připomenul, že podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU může fyzická nebo právnická osoba podat žalobu proti rozhodnutí určenému jiné osobě, pouze pokud je tímto rozhodnutím bezprostředně a osobně dotčena.

V tomto ohledu Tribunál potvrdil, že napadené rozhodnutí se společností enercity bezprostředně dotýká, jelikož tím, že umožnilo okamžité provedení prvního spojení, mohlo vést k okamžité změně situace na dotčených trzích.

Co se týče osobního dotčení společnosti enercity, Tribunál připomenul, že pokud jde o rozhodnutí, jímž se konstatuje slučitelnost spojení podniků s vnitřním trhem, je třeba otázku, zda je podnik, který je třetí stranou, tímto spojením osobně dotčen, posuzovat v závislosti zaprvé na zásahu do jeho postavení na trhu a zadruhé na jeho účasti ve správním řízení. Pokud jde o tento poslední bod, z ustálené judikatury vyplývá, že i když aktivní účast podniku, který je třetí stranou, ve správním řízení představuje skutečnost, která je zpravidla zohledněna, v kombinaci s jinými zvláštními okolnostmi, za účelem stanovení přípustnosti jeho žaloby na neplatnost, pouhá účast v řízení sama o sobě nepostačuje k prokázání, že je rozhodnutím osobně dotčen.

V projednávaném případě Tribunál nejprve připomenul, že účast společnosti enercity na správním řízení týkajícím se prvního spojení není sporná. Důkladný přezkum skutečností předložených za tímto účelem však vede Tribunál k tomu, aby konstatoval, že posledně uvedené skutečnosti nepostačují k prokázání „aktivní“ povahy této účasti. Tribunál má totiž konkrétně za to, že připomínky předložené společností enercity v tomto rámci, i když měly určitý význam a Komise je projednala, nebyly rozhodující pro posouzení účinků uvedeného spojení na relevantním trhu.

Tento závěr není vyvrácen argumenty společností enercity, které v podstatě vycházejí z údajné chybějící náležité péče útvarů Komise ve vztahu k ní, jak v souvislosti se zasláním dotazníku za účelem provedení průzkumu trhu, tak v souvislosti s opatřeními přijatými na základě její žádosti o přiznání postavení třetí zúčastněné strany.

Pokud enercity tvrdí, že neobdržela uvedený dotazník, Tribunál nejprve uvedl, že Komise musí prokázat, že jej zaslala. V tomto ohledu Tribunál konstatoval, že Komise v rámci organizačních procesních opatření předložila několik důkazů, které mohou prokázat, že sporný dokument byl společnosti enercity zaslán.

Dále v odpovědi na argument společnosti enercity, podle něhož byl dotazník zaslán nesprávnému příjemci, a to jejímu tiskovému mluvčímu, Tribunál poznamenal, že lze rozumně očekávat od takové osoby, která obdrží nejen e-mail, ale rovněž fax od unijního orgánu, že co nejrychleji informuje uvedený orgán o chybě v osobě příjemce. Kromě toho, se mohl obrátit na právní nebo obchodní oddělení své společnosti a informovat ji o jejich obdržení.

V každém případě, i kdyby enercity vrátila vyplněný dotazník, toto samotné zaslání by nestačilo k tomu, aby její účast byla považována za aktivní a individualizovala ji ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.

Konečně, i kdyby žádost společnosti enercity určená úředníkovi pro slyšení o přiznání postavení třetí zúčastněné strany představovala známku její vůle účastnit se řízení týkajícího se dotčeného spojení, Tribunál nesouhlasí s tím, že taková žádost by mohla určovat „aktivní“ povahu její účasti, jelikož taková charakteristika vyžaduje prokázat existenci úkonů dotčeného podniku, které by mohly ovlivnit výsledek dotčeného řízení.

Za těchto okolností, z nichž vyplývá, že enercity se aktivně neúčastnila prvního spojení a kromě toho, vzhledem k neexistenci zvláštních okolností týkajících se dotčení jejího postavení na trhu, má Tribunál za to, že není napadeným rozhodnutím osobně dotčena. Tribunál tedy dospěl k závěru, že enercity neprokázala svou aktivní legitimaci, a odmítl tedy její žalobu jako nepřípustnou.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozsudku či usnesení Tribunálu lze podat kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru, který je omezen na právní otázky. Kasační opravný prostředek zásadně nemá odkladný účinek. Je-li kasační opravný prostředek přípustný a opodstatněný, Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu zruší. Pokud to soudní řízení dovoluje, může Soudní dvůr ve věci vydat sám konečné rozhodnutí. V opačném případě vrátí věc zpět k rozhodnutí Tribunálu, který je vázán rozhodnutím vydaným Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Zůstaňte ve spojení!

